

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem
sídlem náměstí Svobody 50, 342 01 Sušice

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2025, č. j.: OAM-1659/ZA-ZA11-P09-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2025, č. j.: OAM-1659/ZA-ZA11-P09-2024, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a kterým bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona. Nepřipustnost

byla shledána v neuvedení nových skutečností ze strany žalobce, jež by byly relevantní z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce podal proti rozhodnutí blanketní žalobu, kterou doplnil svým podáním následujícího dne. Namítl, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, když odmítl opatřit překlady žalobcem předložených dokumentů. Žalovaný měl tímto postupem porušit § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), napadené rozhodnutí je tak nezákonné. Rozporuje i závěr, že nenastala žádná nová skutečnost, která by odůvodňovala opětovné meritorní posouzení žádosti. Na nové skutečnosti žalobce poukazoval, zejména na vyostřenou situaci v zemi původu. Má za to, že nové informace byly posouzeny nesprávně a nebylo dostatečně zdůvodněno, proč nebyly dostačující. Dále namítl, že žalovaný shromážděné podklady – zejména zprávu LANDINFO – dezinterpretoval a opomenul její podstatné pasáže. I když tyto informace o zemi původu konstatují změnu okolností a za osoby vystavené zvláštnímu riziku represí (včetně mučení) označují X., žalovaný neposoudil opakovanou žádost meritorně a řízení zastavil. Uvedl, že nové skutečnosti se nemusejí týkat jen osobní situace žalobce, ale též vývoje v zemi původu. Žalovaný v rozhodnutí pouze uvedl, že tuto možnost uvážil, aniž zdůvodnil, proč nejsou splněny podmínky pro přiznání mezinárodní ochrany. Závěrem namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí stran udělení humanitárního azylu, zcela opomenuta zůstala otázka doplňkové ochrany.
3. Ohledně podrobností odkázal na návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V něm se uvádí, že žalobce vycestoval z Venezuely X., v České republice (dále jen „ČR“) pobývá téměř X. a zajistil si tu přiměřené zázemí. V zemi původu mu naopak hrozí pronásledování a ohrožení na životě a zdraví. Situace se vyhrotila v době prezidentských voleb, které byly pravděpodobně zmanipulovány. To vyvolalo protesty, na které navazuje masové zatýkání. Vládnoucí režim se uchyluje k výhrůžkám a zastrašování osob, které poskytly podporu či pomoc opozičním kandidátům. Byly zaznamenány i případy zadržení těch osob, které se politicky nijak neangažovaly. Jak vyplývá z informace LANDINFO založené ve správním spisu, situace je zcela nepředvídatelná, zatýkání je každodenní, po volbách se týká i „obyčejných“ lidí bez typického profilu, kteří se nedopustili žádného jednání spojitelného s opozicí. Jak plyne ze zpráv o zemi původu ve spisu, situace se významně změnila a je třeba věc posoudit znovu meritorně. Zvláštní nebezpečí hrozí X., kteří jsou automaticky považováni za podezřelé. Správní orgán tak bagatelizuje svá skutková zjištění a nesnaží se s nimi poctivě vypořádat. Zcela pominul zjištění uvedená ve zprávě OSN A/HRC/57/57 z 19. září 2024. Skutečnostmi v ní uvedenými se žalovaný nezabýval, nepovažoval je za nové informace. Je otázkou, zda by v předestřené rizikové situaci nebyl žalobce, když je represe zacílena velmi široce.
4. Mučení a represivní přístup je v zemi původu dlouhodobý, vládní moc je léta používá beztrestně proti svým občanům. Odkázal na zprávu Rady pro lidská práva OSN A/HRC/57/57 z 19. 9. 2024, a na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 12. 2022, č. j.: 32 Az 57/2020-33. Shrnul, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, porušil procesní práva žalobce, nesprávně zhodnotil otázku nových relevantních skutečností a nezdůvodnil závěry ohledně nepřiznání humanitárního azylu.
5. K žalobě poté připojil jako důkazní návrhy několik listin, jmenovitě: překlady článků ze zpravodajského serveru BBC News „Maduro manévruje, aby se udržel u moci ve Venezuele“, ze dne 1. 8. 2024, „Venezuelané se po masovém zatýkání bojí o své příbuzné“, ze dne 2. 8.

2024, „Venezuelské bezpečnostní složky zasahují proti aktivistům a represe se zhoršují“, ze dne 8. 8. 2024, „Volby ve Venezuele: Pět věcí, které byste měli vědět“, ze dne 26. 7. 2024, „Střety Venezuelanů s policií po sporném výsledku voleb“, ze dne 30. 7. 2024, a článek ze serveru iRozhlas.cz „Venezuelský prezident před volbami mluví o krvavé lázni. Opozice se bojí, že neuzná případnou prohru“, ze dne 21. 7. 2024.

6. Jako poznámky pod čarou pak byly v žalobě jako důkazní návrhy uvedeny zprávy nevládní organizace Amnesty International, konkrétně: „Venezuela: Tech companies set dangerous precedent with app for reporting anti-government protesters“, ze dne 7. 8. 2024, „Venezuela: International organizations condemn the high levels of violence and repression and demand that the authorities guarantee the right to protest and full respect for the rights to life, personal integrity and freedom“, ze dne 1. 8. 2024, „Venezuela: Scale and gravity of ongoing crimes demand urgent actions from ICC prosecutor“, ze dne 9. 8. 2024 a „Venezuela: Mass arrests of vulnerable groups“, ze dne 8. 8. 2024.
7. Na základě výše uvedeného navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve krátce shrnul dosavadní průběh řízení a obsah žaloby. Popřel její oprávněnost a nesouhlasil s ní, neboť nevyšly najevo žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné vedení řízení o udělení mezinárodní ochrany. Podotýká, že námitky uváděné nyní v žalobě již byly předneseny ve správním řízení. Novou skutečností je pak situace ve Venezuele po volbách konaných v červenci 2024. Žalovaný zmínil, že si je vědom toho, že situace není jednoduchá a je proměnlivá, nicméně již v prvním řízení bylo objasněno, že žalobce nemá žádné politické přesvědčení, není členem žádné strany a vyloučil i jinou aktivitu v tomto směru ve vlasti. Tímto způsobem se neprojevoval ani v ČR. K tvrzení ohledně tzv. měkkých opatření, kdy bylo některým osobám odňato státní občanství či jim byl odepřen vstup na území, má žalovaný za to, že se týkala pouze osob režimu nepohodlných, nikoliv lidí jako žalobce, který kromě toho vycestoval X. Ohledně nových skutečností shrnul, že se jimi podrobně zabýval, a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobcem předestřené nové skutečnosti pokládá pouze za projev snahy o nové meritorní posouzení již jednou zamítnuté žádosti. Podotkl, že smyslem institutu opakované žádosti je postihnout případy, kdy vyšly najevo závažné skutečnosti, které nemohly být v předchozím řízení uvedeny. V závěru se věnoval ještě otázce humanitárního azylu. Zmínil, že se v daném typu řízení, bylo-li zastaveno pro nepřípustnost žádosti, důvody pro jeho udělení vůbec nezkoumají.
9. Navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu dne 9. 12. 2024. V rámci poskytnutí údajů k žádosti dne 18. 12. 2024 uvedl, že je národnosti venezuelské, mluví španělsky, má venezuelskou státní příslušnost, je katolíkem, politicky aktivní ani členem nějaké strany nebo hnutí nikdy nebyl, X. Vlast opustil před X., cestoval do ČR. Od té doby zde pobývá nepřetržitě. O mezinárodní ochranu dosud žádal v roce 2022. O mezinárodní ochranu žádá, protože bylo, stejně jako v případě první žádosti, v domovské zemi X. Jako novou skutečnost označil situaci po volbách ve Venezuele, kvůli níž se do země nemůže vrátit. Jsou to současně důvody, kvůli nimž X.

11. Žalobce následně do správního spisu založil dokument označený jako Sdělení k žádosti o mezinárodní ochranu. V něm uvedl, že se v jeho případě jedná o druhou žádost o mezinárodní ochranu. Dále zmínil, že zásadním zlomem k horšímu byly prezidentské volby konané dne 28. 7. 2024, které podle zfalšovaných výsledků vyhrál dosavadní vládce. Po tomto hlasování následovaly a doposud probíhají demonstrace. Ruku v ruce s tím zesílily i represe proti obyvatelstvu, zejména X. Tuto situaci dokládají články věnující se situaci ve Venezuele s určitým časovým odstupem. Odkázal i na zprávu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva ze září 2024, podle níž jde o největší lidskoprávní krizi v moderní historii země, což jasně dokládá fakt, že se situace oproti roku 2022, kdy žalobce podal první žádost, významně zhoršila a musí být i takto posuzována. Je tedy třeba azylový příběh žalobce vyhodnotit tak, že rizika spojená s návratem narostla. K tomuto vyjádření připojil článek serveru CNN Español ze dne 28. 9. 2024, ze serveru BBC News Mundo ze dne 9. 8. 2024, ze serveru Voz de América ze dne 28. 10. 2024, a zprávu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva ze dne 17. 9. 2024. Konečně je přiloženo celkem pět screenshotů ze sociální sítě, vztahující se patrně k proběhlým volbám, jejichž datum publikace nelze blíže určit.
12. Ve spisu je dále založeno též rozhodnutí ze dne 13. 3. 2023, č. j.: OAM-1107/ZA-ZA11-P09-2022, jímž žalobci nebyla mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu udělena. Žalobce tvrdil, že X., a návrat do země původu nebyl možný. Žalovaný tak jako důvod žádosti na základě provedeného řízení označil legalizaci dalšího pobytu v ČR a obavu z ohrožení na životě v případě návratu do Venezuely; tvrzení o X. posoudil jako nevěrohodné. Dospěl k závěru, že žalobci nesvědčí důvod pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu ani mu v zemi původu nehrozí vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 téhož zákona.
13. Spis obsahuje i dvě zprávy o zemi původu. Z Informace norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) – Venezuela: Situace po prezidentské volbě konané 28. července 2024, ze dne 10. 12. 2024, se podává, že s tímto hlasováním byla spojena velká očekávání. Navzdory dohodě z října 2023, uzavřené mezi venezuelskou vládou a opozicí, došlo k zákazu několika stran a kandidátce opozice bylo znemožněno kandidovat. Do voleb tedy opozice vyslala do té doby neznámého bývalého diplomata, který směřoval k volebnímu vítězství. Národní volební komise posléze oznámila, že vítězem voleb je dosavadní prezident, a odmítla předložit volební zápis s tvrzením, že její webové stránky napadli hackeři. Opozice odmítla tento výsledek voleb uznat a zrekonstruovala výsledky hlasování z 80 % volebních místností, což vedlo ke zjištění, že opoziční kandidát ve skutečnosti volby drtivě vyhrál. Pozorovatelé z Carter Center odmítli potvrdit verzi národní volební komise. Různé země neuznaly oficiální výsledek hlasování; po jeho oznámení došlo k mohutným protestům obyvatel. Masivní demonstrace pořádali i Venezuelané v zahraničí. Tyto akce doma i ve světě pokračovaly i v průběhu září, v průběhu října a listopadu nicméně začaly slábnout; rozsáhlé zatýkání, k němuž docházelo bezprostředně po volbě, již nicméně ustalo, nyní se provádí selektivněji, především mezi politickými vůdci. V období prezidentské volby policie chytala osoby do 19 let, dále aktivisty a novináře. Většinu zatčených tvořili mladí muži z chudých oblastí. Vysoký komisař OSN došel k závěru, že případy porušování lidských práv představují zločiny proti lidskosti. Úřady nutily zadržené k doznání ke smyšleným činům za použití mučení, výhrůžek a hrozeb rodinným příslušníkům oproti nabídce mírnějšího trestu. V důsledku zatýkání se šířil mezi obyvateli strach. V několika případech došlo k vraždám či zraněním protestujících, některé osoby se pohřešují. Mnoha občanům Venezuely byly zneplatněny jejich cestovní pasy, týká se to zejména osob působících v opozici. Jde o tzv. měkké opatření,

kdy pozbytí platnosti nastává až po opuštění domovské země, čímž je postižené osobě znemožněn návrat.

14. Z Informace OAMP – Venezuela – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti lidských práv a základních svobod, ze dne 12. 12. 2024, soud zjistil, že Venezuela je federativní prezidentská republika. Hlava státu, jejíž funkční období je šestileté, je volena přímo, mandát je možné neomezeně opakovat. Moc zákonodárnou představuje na pět let volené jednokomorové Národní shromáždění. Autoritářský režim má plnou kontrolu nad všemi veřejnými institucemi. Poslední parlamentní volby v roce 2020 provázela nízká účast, opozice je bojkotovala, zvítězil v nich blok stran vedený prezidentem. Prezidentské volby se uskutečnily dne 28. 7. 2024, Nejvyšší volební úřad jejich vítězem prohlásil dosavadního prezidenta. Opozice odmítla výsledky voleb uznat, na základě vlastních propočtů uvedla, že vyhrál s velkým náskokem její kandidát. Následovaly protesty, během nichž v důsledku zásahu ozbrojených složek i provládních oddílů civilistů zahynulo 24 lidí, podle zprávy OSN se tyto orgány dopouštěly až zločinů proti lidskosti. Režim nepodnikal věrohodné kroky k potrestání těch příslušníků, kteří se uvedeného jednání dopouštěli. Venezuela přistoupila k základním úmluvám v oblasti lidských práv. Přestože ústava zakazuje kruté, nelidské nebo ponižující tresty, existují věrohodné zprávy, že se tohoto jednání státní orgány dopouštěly. Úřad ombudsmana byl loajální vládnoucímu režimu. Zaznamenány byly i případy krutého zacházení s vězni a jejich týrání. Domácí lidskoprávní organizace tvrdily, že spousta případů není vůbec nahlášena, protože se oběti bojí odplaty. Není možné uložit trest smrti za žádný trestný čin. Ústava zaručuje vnitřní i vnější svobodu pohybu, ale režim je nerespektoval, bez vysvětlení zabavoval pasy novinářům, členům opozice a poslancům, získat cestovní doklad bylo i nadále obtížné. Náklady na jeho pořízení jsou pro mnoho občanů příliš vysoké. Od roku 2014 ze země emigrovalo 7,7 milionu lidí, většinou kvůli špatné ekonomické situaci, jiní kvůli pronásledování. V zemi neprobíhá aktivní vojenský konflikt.
15. Dále je ve spisu založen Protokol o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 16. 1. 2025. To proběhlo za přítomnosti substitučního zástupce žalobce, jenž si pořídil fotokopie podkladů. Pro doplnění podkladů požádal o stanovení lhůty, kterou mu žalovaný poskytl. Žalobce následně dne 29. 1. 2025 založil do spisu dokument označený jako Vyjádření k podkladům rozhodnutí. V něm namítl, že nebyly jím předložené články a zpráva OSN žalovaným přeloženy do češtiny. Poukázal na to, že ve správním spisu je místo toho zanesena informace LANDINFO, z níž však vyplývají závažná zjištění – situace ve Venezuele je hodnocena jako „zcela nepředvídatelná“, zatýkání je každodenní, osoby byly za opozičníky považovány jen na základě oblečení nebo toho, že šly kolem místa, kde se konal protest. Dále jsou ve zprávě konstatovány mizení lidí beze stop i tzv. měkká opatření, konkrétně odebírání pasů. Už ze zpráv o zemi původu je tak zjevné, že situace se v domovské zemi změnila a věc je třeba posoudit znovu meritorně. Dále uvedl, že spolu s tímto vyjádřením zasílá žalovanému i zprávu OSN, a zdůraznil určité její body, zejména závažné porušování lidských práv státními orgány, umlčování kohokoliv, kdo projevil s oficiálními volebními výsledky nesouhlas, cílené a systematické zastrašování obyvatelstva, masové zatýkání, a to i v rámci tzv. akce Tun Tun. Za tím účelem žalobce přiložil i již zmíněnou zprávu Rady pro lidská práva OSN A/HRC/57/57 z 19. 9. 2024.
16. Následně vydal žalovaný napadené rozhodnutí ze dne 30. 1. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 s.ř.s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Soud ve věci rozhodl bez jednání ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný s tímto postupem vyslovil souhlas. Žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
19. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
20. Podle ust. § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
21. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
22. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.*
23. Žalobce proti rozhodnutí vznáší následující žalobní námitky. Za první, skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn, neboť si žalovaný neopatřil překlady žalobcem předložených dokumentů, včetně již zmíněné zprávy OSN, čímž postupoval v rozporu s § 3 s.ř. a rozhodnutí je proto nezákonné. Za druhé, jsou tu nové skutečnosti v podobě zásadní změny v zemi původu, na něž žalobce ve správním řízení poukazoval, ale které byly žalovaným nesprávně vyhodnoceny a nebylo dostatečně odůvodněno, proč považuje žalovaný poskytnuté informace za nedostatečné. Tyto okolnosti nemusejí spočívat pouze v osobní sféře žalobce, ale mohou tu být též objektivně na základě situace v zemi původu. Za třetí, zpráva LANDINFO byla dezinterpretována a některé její pasáže zcela opomenuty. Přestože uvedený podklad konstatuje zvýšené riziko a X., řízení bylo zastaveno, i když obava z návratu byla zcela reálná. Za čtvrté, žalovaný se nezabýval otázkou humanitárního azylu, odůvodnění rozhodnutí v tomto směru má za nepřezkoumatelné, neboť se z něj nedá zjistit, jaké úvahy žalovaného k závěru vedly, a otázkou doplňkové ochrany, kterou opominul zcela.
24. První námitka se týká nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že materiály předložené žalobcem zhodnotil a zjistil, že v nich nikde není uvedeno jeho jméno a jde o veřejně dostupné informace, které se věnují situaci po volbách v červenci 2024. Žalovaný si za účelem posouzení situace v zemi původu opatřil zprávy o zemi původu, konkrétně Informaci norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) – Venezuela: Situace po prezidentské volbě konané 28. července 2024, ze dne 10. 12. 2024, a Informaci OAMP – Venezuela – Bezpečnostní a politická situace

v zemi, Vybrané otázky z oblasti lidských práv a základních svobod, ze dne 12. 12. 2024. Z nich plyne, že situace se ve Venezuele vyostřila v období voleb a těsně po nich, kdy beze sporu probíhalo masové zatýkání a násilné potlačování protivládních protestů. Demonstrace nicméně začaly v průběhu podzimu 2024, zhruba od druhé poloviny října, slábnout (tento vývoj však již nemohla zachytit zářijová zpráva Rady pro lidská práva OSN, zmíněná v žalobě). Zprávy o zemi původu, z nichž žalovaný vycházel, se tedy věnují stejnému období, které postihují žalobcem předložené podklady, a lze v nich nalézt informace i o situaci ve Venezuele v době podání žádosti. Soud má proto za to, že skutkový stav byl žalovaným spolehlivě zjištěn, i když na základě jiných podkladů, než které do spisu založil žalobce. Ve srovnání s aktuálními zprávami rovněž nemohl v tomto řízení obstát skutkový stav zjištěný více než dva roky starým judikátem Krajského soudu v Brně, zmiňovaným v žalobě, který vůbec nemohl reflektovat situaci okolo prezidentských voleb. První námitka tak není důvodná.

25. Druhá výhrada se týkala změny skutkových okolností v zemi původu, o nichž má žalobce za to, že otevírají možnost opětovného věcného posouzení žádosti. Požadavky na to, co má žalovaný zkoumat v případě zastavení řízení o opakované žádosti, vymezil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j.: 3 Azs 6/2011-96, kdy uvedl, že odůvodnění takového rozhodnutí *„[m]usí obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany“*. Soud proto přezkoumal rozhodnutí v rozsahu námitky též optikou těchto kritérií, tedy zda žalobce uvedl novou skutečnost, zda ji nemohl uplatnit v předchozím řízení a zda se změnila situace v zemi původu natolik, aby bylo možné opakovanou žádost projednat meritorně.
26. Jak již bylo uvedeno výše, je zjevné, že situace se rapidně zhoršila s prezidentskými volbami v červenci 2024, a tuto skutečnost objektivně nebylo možné uplatnit dříve – předchozí řízení, včetně linie soudního přezkumu, probíhalo v letech 2022-2023. Situace v souvislosti s hlasováním eskalovala, demonstranti byli zadržováni, podle zpráv lidskoprávních organizací byli protestující mučeni a vystaveni krutému zacházení. Rozsáhlé razie bezpečnostních složek nicméně podle téže zprávy již ustaly, zatýkání je selektivnější a míří především na politické vůdce. Situace se tedy v mezidobí (již v době podání opakované žádosti v prosinci 2024) zklidnila. Podmínky pro obnovený meritorní přezkum žádosti tak splněny nebyly.
27. Soud se dále neztotožňuje s tvrzením, že žalovaný závěry uvedené v Informaci norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) – Venezuela: Situace po prezidentské volbě konané 28. července 2024, ze dne 10. 12. 2024 dezinterpretoval. Hodnocení opatřených zpráv ve vztahu k žalobci se napadené rozhodnutí věnuje na s. 6 a 7. Je sice pravda, že ze zprávy LANDINFO plyne, že mezi zadrženými figurovali častěji muži než ženy, a X., ale již není zřejmé, jak by se měl tento fakt vztahovat konkrétně k osobě žalobce. Je naopak třeba souhlasit spíše se žalovaným – žalobce v zemi původu pobýval naposledy X., v průběhu správního řízení ani nyní v řízení před soudem netvrdil, že by se nějak politicky projevoval. Na tuto situaci skutkově dopadá rozsudek NSS ze dne 10. 2. 2006, č. j.: 4 Azs 129/2005-54, podle jehož právní věty: *„Obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí, které mu brozí v zemi původu, bez prokázání existence takového*

nebezpečí, (...) nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu.“ Jak podotkl žalovaný, žalobce nepatří do žádné skupiny osob, o niž by bezpečnostní složky projevovaly větší zájem, proti režimu aktivně nevystupoval (i X. probíhalo v rámci protestů).

28. V nyní přezkoumávaném řízení tedy byly uvedeny dvě skutečnosti, z nichž ani jedna o azylově relevantním důvodu nesvědčí. Nelze mít důvodně za to, že by žalobci ve vlasti v současnosti hrozilo nebezpečí, jež by mohlo být azylově relevantní, jak bylo uvedeno výše. Zmínil se o tom, že trvají důvody první žádosti, tedy X. To bylo nicméně předmětem prvního řízení a o novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu se tedy nejedná. Žádná nová relevantní okolnost tudíž objektivně nebyla. I když vývoj v zemi původu nelze zcela předvídat, lze mít důvodně za to, že bezprostřední nebezpečí pominulo. Žalovaný proto postupoval správně, pokud posoudil žádost jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona. Druhá ani třetí námitka tak důvodné nejsou.
29. Konečně zbývá vypořádat čtvrtou výhradu k napadenému rozhodnutí, tedy nedostatečné odůvodnění neudělení humanitárního azylu žalovaným a opomenutí otázky doplňkové ochrany. V tomto ohledu považuje soud za důležité uvést, že v projednávané věci jde o opakovanou žádost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, jak již bylo uvedeno výše. Řízení o ní má svá specifika. Podle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) tohoto zákona totiž žalovaný řízení zastaví, podal-li cizinec nepřipustnou žádost v tom smyslu, že v ní neuvedl nové azylově relevantní skutečnosti. Soud odkazuje na závěry vyjádřené v rozsudku NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j.: 9 Azs 5/2009-65: *„Ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu představuje jistý filtr, jehož prostřednictvím je možné propustit do dalšího opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. res iudicata, resp. v daném případě res administrata.*“ Tímto způsobem žalovaný postupoval i v projednávaném případě. Žádost neposuzoval meritorně, pouze ověřoval, zda nenastaly v řízení nové skutečnosti, zjistil, že nikoliv, a řízení zastavil. Otázkou udělení národního humanitárního azylu ve smyslu § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu (ani jakékoliv další formy mezinárodní ochrany) se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval, neboť podle něj opakovaná žádost neprošla daným filtrem. Závěr o tom, zda humanitární azyl či doplňková ochrana měly být uděleny, tak nemůže být nyní předmětem soudního přezkumu, neboť se těmito otázkám napadené rozhodnutí nevěnovalo. Čtvrtá námitka proto není důvodná.
30. Soud měl skutkový stav za dostatečně zjištěný z obsahu správního spisu. Je zřejmé, že žalobcem navržené důkazy, ať už přiložené k žalobě jako překlady novinových článků nebo zmíněné jako odkazy v poznámkách pod čarou, jsou z období bezprostředně před volbami a těsně po nich. Poměry v té době byly již popsány zevrubně ve zprávách o zemi původu, zejména v Informaci norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) – Venezuela: Situace po prezidentské volbě konané 28. července 2024, ze dne 10. 12. 2024. Provádění navržených důkazů by bylo s ohledem na tuto procesní situaci nadbytečné, a soud k němu tedy nepřistoupil.
31. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

32. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. května 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce